

K ODRAŽENÍ AGRESE NEPŘÍTELE

(Pokračování z VM č. 6/1977)

Úspěšné splnění úkolů při odrážení agrese v rozhodující míře závisí i na všestranném zabezpečení této činnosti. Zkušenosti a poznatky z Velké vlastenecké války i posledního izraelsko-arabského konfliktu zdůrazňují rozhodující význam všestranného zabezpečení operací od samého zahájení agrese nepřítelem. Tato opatření musí směřovat především ke zjištění příprav nepřítele k zahájení agrese a jeho zámyslu, k maximálnímu utajení vlastní přípravy k jejímu odrazení, k vytvoření podmínek pro úplné zničení agresora, k zabezpečení neustálé vysoké bojové pohotovosti a bojeschopnosti vlastních vojsk a nepřetržitosti velení. Význam těchto otázek vystupuje do popředí i proto, že bojovou činností při odrážení agrese budou velitelé, štáby i vojska poprvé vstupovat do válečné praxe.

I když odrážení agrese není nějakým samostatným druhem bojové činnosti, řada specifických podmínek při odrážení agrese si vyžádá i specifická opatření pro všestranné zabezpečení operace a boje.

Rozhodujícím opatřením ke zjištění příprav k zahájení agrese nepřítele, k vytvoření podmínek pro její efektivní odrazení a přechod do rozhodného útoku bude mít **průzkum**. Jeho zvláštností před zahájením agrese budou omezené možnosti, vyplývající z požadavku respektování státní hranice. Proto rozhodujícím zdrojem informací o činnosti nepřítele bude v této fázi agenturní průzkum a průzkum ze stacionárních a oběžných speciálních družic, popř. dalších zdrojů vyšších orgánů.

Na stupni armáda — divize, v součinnosti s vojsky Pohraniční strážé to bude především rádiový, radiotechnický průzkum a vizuální pozorování. Velmi efektivní může být v tomto období rádiový průzkum s možnou působností do značné hloubky i prostoru válčiště, vizuální pozorování z výhodných výšin pohraničních masívů a speciálních letounů (vrtulníků), které létají podél státní hranice a mají dosah při vhodných podmínkách viditelnosti do hloubky kolem 50 km.

Činnost průzkumu v tomto období zaměříme především na zjišťování:

— všech příznaků svědčících o přípravách k agresi (přesuny vojsk ke státní hranici, doplňování zejména prvosledových svazků, vytváření nových svazků a útvarů apod.),

— všech příznaků operační přípravy pohraniční zóny, zabezpečovacího pásma a výchozího prostoru (zemní práce, úprava komunikací, ukládání min do připravených studní, zabezpečování spojení apod.).

— o způsobu a době zahájení agrese, pravděpodobném zámyslu, o silných a slabých jeho místech apod.

Při prvních náznacích přípravy agrese a zostřování vojenskopolitické situace je nutné průzkumnou činnost zintenzívnit předsunutím průzkumných orgánů a jednotek na státní hranici a pokračovat v získávání zpráv z pohraničního prostoru. Tyto jednotky musí být připraveny na signál okamžitě proniknout přes státní hranici do sestavy nepřítel.

Při zahájení agrese budeme aktivovat celý zpravodajský systém s využitím všech druhů průzkumu, včetně připravených speciálních skupin vysazovaných ze vzduchu do sestavy nepřítel. V průběhu bojové činnosti budeme průzkum organizovat podle platných zásad.

Úspěch průzkumu bude spočívat především:

— v dokonale organizovaném průzkumu pohraničního pásma i do hloubky válčisti již v míru, především dokonalým využitím možností rádiové, radiotechnické i optické techniky;

— ve vysoké bojové pohotovosti a připravenosti všech sil a prostředků průzkumu k jejich zasazení se zahájením agrese nepřítel;

— v promyšleném variantním zplánování a procvičování zpravodajského zabezpečení, vysoké politické, morální a odborné připravenosti všech příslušníků zpravodajských orgánů;

— v zabezpečení vysoce efektivních, spolehlivých, bezporuchových utajovaných přenosných cest pro předávání informací.

Důležitý význam v přípravě i při odrážení agrese bude mít **ženijní zabezpečení**. Na základě zkušeností z Velké vlastenecké války, izraelsko-arabského konfliktu i soudobé teorie, nepůjde jen o opatření k zabezpečení odrážení agrese přechodem do obrany, ale ženijní zabezpečení musí být zaměřeno i k efektivnímu zabezpečení úderného uskupení a jeho přechodu do rozhodného útoku. Proto ženijní zabezpečení bude značně náročné a charakter prací bude velmi různorodý.

Vzhledem k pracnosti a náročnosti ženijního zabezpečení pásma přikrytí a výchozího prostoru, je třeba přehodnotit současný stav ženijního budování v rámci operační přípravy již v míru. Včasné a důsledné ženijní zabezpečení vytváří totiž výhodné podmínky nejen pro zabezpečení životnosti vojsk a techniky a úspěšné odrážení agrese nepřítel, ale i pro zabezpečení přechodu do rozhodného útoku a konečnou porážku nepřítel.

Těžiště práce z hlediska ženijního zabezpečení vidím především v období zostřování vojenskopolitické situace.

Za hlavní úkoly považuji:

— přehrazení pravděpodobných zejména tankových směrů hlavně v pásmu přikrytí, budování ženijních zátarasů všeho druhu s důrazem na využití výhodného terénu;

— ženijní úpravu terénu k ochraně živé síly a techniky zejména proti jaderným a leteckým úderům nepřítel;

— zabezpečení manévru vojsk v pásmu přikrytí a ve výchozím prostoru podél fronty i ke státní hranici s důrazem na zabezpečení přechodů přes státní hranici;

— účast na maskování podle jednotného plánu.

I když současná strategická koncepce předpokládá agresora zvýrazňuje možnost rozpoutání války bez použití zbraní hromadného ničení s přechodem na jejich použití, má **ochrana proti zbraním hromadného ničení** v komplexu zabezpečení odrazení agrese důležité místo. A to proto, že v případě použití jaderných zbraní při zahájení agrese bude charakteristické jejich hromadné použití a agresor se bude snažit rozhodnout průběh války v krátké době. Proto, i když základní opatření OPZH se v podstatě neliší od opatření v jiných fázích operace, jsou některé zvláštnosti, které chci zvýraznit:

Celý systém OPZH bude nutné těsně propojit se systémem, který připraví v daném prostoru teritoriální orgány. Tím dosáhneme vyšší efektivity v průzkumu, vyrozumění i ochraně i odstraňování následků a obnovování bojových schopností po jaderných úderech nepřítele. Ženíjní vybudování prostorů rozmístění vojsk, maskování, rozptýlení vojsk, větší možnost využití terénu, vybudování míst velení, zapuštění do země spojovacích kabelů apod. bude skýtat větší možnost ukrýt živou sílu a techniku i zabezpečit nepřetržitost velení, než tomto bude zpravidla v průběhu operace.

Při organizaci radiačního a chemického průzkumu vycházíme z toho, že ve prospěch prvosledových svazků budeme využívat ve větší míře mobilnějších prostředků (vrtulníků). Tento požadavek je dán především rozmístěním divize na podstatně rozsáhlejší prostor: např. vezmeme-li v úvahu pásmo příkrytí i výchozí prostor, bude to představovat 20×40—50 km. Tzn., že prvosledová divize bude rozmístěna na ploše 800—1 000 km².

Při rozpoutání agrese s použitím jaderných zbraní může nepřítel vytvořit značně složitou situaci, která může být charakterizována: značnými ztrátami na živé síle, bojové technice a materiálně technických hodnotách; rozsáhlými prostory s nebezpečnými úrovněmi radiace, destrukcí, závalů, požárů a záplav a silným morálně psychologickým účinkem na živou sílu.

Při odrazení agrese bude zpravidla výjimkou možnost okamžitě po jaderných úderech organizovat speciální očistu. Vyvádění vojsk z boje, menší intenzita bojové činnosti prvosledových svazků dává nepříтели možnost v daném prostoru získat iniciativu a dosáhnout úspěchu. Proto vojska vyčleněná do pásma příkrytí a svazky prvního sledu armády, které odrážejí pronikající síly nepřítele, budou zpravidla organizovat speciální očistu pouze svými organickými prostředky, popř. s využitím teritoriálních míst speciální očisty tak, aby nebyla narušena intenzita bojové činnosti. Rozvinovaná místa speciální očisty budou zabezpečovat především hlavní úderné uskupení armády, rozhodující armádní prostředky a místa velení.

Proto při organizaci OPZH (probíhá na základě prognózy) máme na zřeteli hlavně opatření, zabezpečující obnovení velení a využití všech bojových vojsk v organických celcích nebo ve smíšených odřadech pro pokračování v aktivní bojové činnosti. Tím nedáme nepříтели možnost k získání iniciativy a využití naší případné nerozhodnosti.

Své důležité místo v přípravě a zaujímání pásma příkrytí a výchozího prostoru pro ukrytí živé síly a techniky před pozorováním nepřítele, znemožnění zjištění uskupení a tím i zámyslu pro odrazení agrese má **operační maskování**. Zásadou operačního maskování musí být především centralizované řízení a nepřetržitě a důsledně dodržování již v míru, při zostření vojenskopolitické situace a při rozpoutání agrese nepřítele. Půjde především o to, aby:

— v míru probíhala důsledná zastírací opatření důležitých ženíjních prací a před nepřítelem byla tato opatření náležitě utajena:

— při zosílení vojenskopolitické situace probíhala jednak důsledná zastírací opatření důležitých ženíjních prací a vyváděných prvků operační sestavy, jednak imitační činnosti v klamných poplachových prostorech, prostorech rozmístění vojsk v pásmu přikrytí, ve výchozím prostoru na čarách rozvinutí apod. Nepřítel byl dezorientován a klamán o zámyslu vedení bojové činnosti při odrážení agrese vedením různé, přísně zplánované demonstrační činnosti. V této době budeme budovat klamné objekty v pohraničním pásmu i ve výchozím prostoru;

— při zahájení agrese bylo zabezpečeno utajení celého systému velení, soustavně probíhala zastírací opatření, zejména důležitých prvků operační sestavy a vysíláním dezinformačních zpráv klamán nepřítel o svém zámyslu. V průběhu operace plníme běžné požadavky aktivního i pasivního operačního maskování.

Vzhledem ke složitostem při zabezpečování maskování a demonstrační činnosti silami armády, bude třeba využívat především teritoriálních sil a prostředků a zavčas připravených, sériově vyrobených imitačních prostředků.

Nasycenost soudobých vyspělých armád elektronickou technikou a její široké použití především v procesu velení vyžaduje, abychom věnovali zvláštní pozornost organizaci **radioelektronického boje**. Tento požadavek vystupuje do popředí zejména při přípravě k odrážení agrese, kdy otázka velení (jeho zabezpečení na straně jedné a narušení na straně druhé) může mít rozhodující vliv na úspěch či neúspěch tohoto období. Proto REB budou organizovat v celém komplexu, na všech stupních, všechny druhy vojsk, speciálních vojsk a služeb s důrazem na průzkum elektronických prostředků nepřítel, na jejich ničení a rušení a na ochranu vlastních elektronických prostředků před rušením a ničením nepřítel.

K úspěšnému vedení REBu při odrážení agrese nepřítel musíme mít hodnověrné údaje o rozhodujících elektronických systémech, objektech a místech velení. Hlavní úsilí zaměříme na zjišťování systému velení prostředků jaderného napadení, letectva a prvosledových svazků.

Průzkum vedeme již v míru s cílem zjistit organizaci a charakter provozu elektronických systémů, sledovat místa velení, rozmístění skupin elektronických prostředků a spojovacích uzlů. Průzkum bude třeba zintenzívnit v období zvýšeného vojenskopolitického napětí a zejména při rozpoutání agrese nepřítel s důrazem na zjišťování nových elektronických prostředků, změn v rozmístění a režimu provozu objektů již dříve známých, vyhodnocení jejich možné činnosti z hlediska rušení a možné dezinformace.

Ničení a rušení elektronických prostředků nepřítel bude rozhodujícím požadavkem REBu při odrážení agrese a přechodu do rozhodné útočné operace. I když rušení může probíhat již při narůstání vojenskopolitického napětí, těžiště této činnosti bude zejména po rozpoutání agrese nepřítel a činnost všech prostředků bude zaměřena na rušení i fyzické ničení zejména: prostředků vzdušného a pozemního radiolokačního průzkumu, rádiových a radiolokačního průzkumu, rádiových a radioreléových spojů využívaných průzkumem nepřítel, důležitých uzlů, objektů a prostředků elektronických systémů velení taktického letectva, raketových útvarů a PVO, dělostřelectva i vševojskových svazků.

Již do zahájení agrese je třeba stanovit zodpovědnost za ničení a rušení

elektronických prostředků nepřítele a pro nejdůležitější cíle stanovit nejméně dva prostředky k jejich rušení (ničení). Vzhledem ke značnému počtu elektronických prostředků v sestavě nepřítele je nutné pro rušení i ničení stanovit po obdobích nejdůležitější cíle např.: narušení jaderného (leteckého) úderu nepřítele, při zahájení agrese pozemními vojsky podstatně narušit velení prvosledovým vojskům, v průběhu bojové činnosti mařit velení při zasazování druhých sledů, záloh, velení prostředkům PVO nepřítele apod.

Rozhodujícím opatřením REB již v míru, ale zejména při odražení agrese nepřítele, bude ochrana vlastních elektronických prostředků před nepřátelským průzkumem, ničením a rušením.

Ochrana před radioelektronickým průzkumem nepřítele bude spočívat především ve využití elektronických prostředků k dezinformujícím opatřením a zvláště v přísném plnění stanovených režimů v jejich provozu a v maskování jejich elektromagnetického vyzařování.

Maskování vojsk v pásmu příkrytí a ve výchozím prostoru lze dosáhnout i rušením nepřátelských pozemních a palubních průzkumných radiolokačních stanic využíváním maskujících vlastností terénu a elektronickým maskováním. Pájde především o radiolokační maskování prostorů rozmístění vojsk, os jejich přesunutí ke státní hranici apod. Budeme maskovat i terénní celky, které mají ostrou radiolokační kontrastnost, a přijímat opatření ke snížení kontrastnosti silničních a železničních uzlů, velkých osad, železničních stanic atd.

Týlové zabezpečení při odražení agrese bude mít některé zvláštnosti, které mohou vyplývat především z možného nedoplnění týlových útvarů a zařízení a nerovnoměrnosti potřeby materiálního, zdravotnického a technického zabezpečení. Proto je nutné respektovat požadavek maximální samostatnosti v týlovém zabezpečení. K tomu vytvářet předpoklady již v míru předsunutím týlových zařízení blíže ke státní hranici a zabezpečením jejich vysoké odolnosti vhodným využitím terénu i jejich ženijním vybudováním. Důležitá je i příprava komunikací k těmto objektům. Neměly by být v úzkých soutěskách, vést hlubokými lesy, neboť nepřítel by je mohl snadno zatarasit a odstranit jejich zátarasů i možnost objížďek by bylo značně složité.

V materiálním zabezpečení zejména v pásmu příkrytí budou mít rozhodující úlohu týly útvarů. Zásobování bude účelné z posádek, ve kterých zůstal k dispozici potřebný materiál a kde bude také účelné vytvářet zásoby především dělostřelecké munice a ženijního materiálu ve výši předpokládané spotřeby. Týl svazku je účelné ponechat v pohotovosti k zabezpečení hlavních sil, i když se nedá vyloučit použití části sil automobilního praporu pro přísun zejména munice a ženijního materiálu ke všem útvarům, které nebudou moci zásoby doplnit vlastními prostředky.

Organizace zdravotnického zabezpečení vojsk v pásmu příkrytí musí vycházet především z maximálního využití teritoriálních stacionárních zařízení, aby většina sil a prostředků polní zdravotnické služby zůstala zachována pro zabezpečení přechodu do útočné operace. Proto budeme rozvíjet zpravidla jen omezené množství zdravotnických sil a prostředků a zasazovat především prostředky zdravotnické služby vyčleněných pluků zesílené odsunovými prostředky. Tento systém budeme realizovat obdobně i u svazků a útvarů ve výchozím prostoru. Z plukovních obvazíšť budeme raněné odsunovat přímo do dočasných léčebných odsunových středisek nebo do zřizovaných odsunových a vojenských nemocnic.

Technické zabezpečení vojsk v pásmu příkrytí bude probíhat především organickými prostředky vyčleněných vojsk zesílenými částmi sil technických opraven příslušných svazků. Vzhledem k tomu, že v širokých pásmech činností budou jen omezené vyprošťovací prostředky, bude třeba pro opravárenskou činnost v první řadě využít již v míru předurčených opravárenských zařízení teritoria v pohraničním pásmu. Zbývající část technických opraven svazků bude zabezpečovat hlavní síly ve výchozím prostoru a bude je účelné rozmístit za výchozími prostory divizí. Vyprošťovací prostředky, kromě plnění úkolů vůči technice, budou zpravidla uvolňovat komunikace, udržovat jejich průchodnost pro zabezpečení manévru při protiztečích a přechodu do útoku úderného uskupení. Vzhledem k těmto úkolům může být účelné část armádních vyprošťovacích prostředků vyčlenit do pásma příkrytí a při přechodu do útoku je předsunout k plánovaným přechodům přes státní hranici.

Vyčleňovat armádní opravárenské prostředky do pásma příkrytí nebude účelné. Výhodnější bude jejich použití k zabezpečení připravovaného úderného uskupení, aby vyčleněné svazky nemusely rozvíjet svoje technické prostředky již při přesunu a zasazení.

Důležitý význam pro odrazení agrese bude mít **zabezpečení nepřetržitého velení**, které vidím ve třech polohách: v míru, při zostřování vojenskopolitické situace na válčišti a při vlastním odrazení agrese nepřítele a přechodu do útočné operace. V tom spočívá i určitá zvláštnost, kterou považuji za nutně zvýraznit.

V míru tato činnost spočívá především ve všestranné přípravě velitelů, štábů, politických orgánů i vojsk k odrazení agrese, v přijetí zdůvodněného rozhodnutí a jeho všestranném zabezpečení v součinnosti s teritoriálními orgány, v doručení úkolů vykonavatelům a organizaci součinnosti na základě různých předpokládaných variant rozpoutání agrese nepřítelem, dále v operační přípravě válčiště s důrazem na vybudování výchozího prostoru (pásma příkrytí).

Složitost spočívá především v tom, že:

- se budeme rozhodovat na základě ne konkrétní situace na frontě, ale budeme vycházet především ze znalostí doktrinárních zásad, zhodnocených cvičení nepřítele apod. Proto je zpracujeme ve variantách s tím, že je budeme upřesňovat zejména v období zostřování vojenskopolitické situace;

- vzhledem k nutnosti náležitě utajit zámysl pro odrazení agrese a první operaci, bude v období příprav přizván pouze omezený počet funkcionářů, především z operačních stupňů velení. Proto opatření v grafických a písemných dokumentech nebudou zpravidla rozpracována v celém komplexu a do nejmenších podrobností a většina příslušníků štábů (zejména na nižších stupních) bude informována pouze rámcově nebo úkoly nebudou znát vůbec a budou s nimi v potřebném rozsahu seznamováni v období zostřování vojenskopolitické situace;

- operační přípravu válčiště budeme budovat v omezeném rozsahu nejenom z hlediska případných národohospodářských ztrát, ale i z hlediska možností vyjádření zámyslu pro odrazení agrese, což může nepřítel zjistit z vykonávaných prací. Proto budeme vykonávat především takové práce, které můžeme využít i v zájmu národního hospodářství (zpevňování komunikací, mostů, výstavba komunikací ke státní hranici, zabudování telefonních kabelů do země, výstavba různých skladů apod.), zatím co některé jiné nutné objekty (místa velení a jejich zabezpečení, různé úkryty živé síly a techniky)

můžeme budovat především ve vyhrazených (střežených) prostorech při zabezpečení důsledného maskování;

— nebudeme zpravidla znát ani přesnou dobu ani způsob rozpoutání agrese nepřítelem. To může mít podstatný vliv na volbu nejvhodnější doby zahájení skrytého doplnění vojsk z národního hospodářství a zaujetí stanovených prostorů.

Tyto skutečnosti by v žádném případě neměly zpochybňovat efektivnost úsilí v práci velitelů a štábů v přípravě na odrazení agrese, ale naopak. Velitelé a štáby by měli hlouběji poznávat potencionálního nepřítele, jeho názory na možnost rozpoutání agrese a vedení války, hluboce studovat předpokládanou část válčiště a při vlastních cvičeních procvičovat možné varianty činnosti při odrazení agrese.

Při zostřování vojenskopolitické situace bude pochopitelně zintenzivněna i činnost velitelů, štábů, politických orgánů i vojsk. V jejich činnosti, na základě přijímaných konkrétních opatření nepřítelem, se musí odrážet především požadavek upřesňovat přijaté rozhodnutí, v konkrétnější formě organizovat součinnost, všestranné zabezpečení, doplňování vojsk skrytou mobilizací i budování výchozího prostoru. Současně v konečné fázi tohoto období půjde i o bezprostřední řízení postupného zaujímání vyčleněnými vojsky pásma příkrytí a výchozího prostoru.

Umění velitelů a štábů v tomto období bude spočívat v tom, aby na základě hluboké analýzy získávaných informací široce rozvinutou zpravodajskou sítí včas a správně reagovali a soustavně zpřesňovali již dříve přijatá opatření k odrazení agrese. V tomto období zpravidla záložní velitelská stanoviště podle nového pojetí zaujímají polní místa velení, postupně se zaujmají polní velitelská stanoviště, zatímco část štábu zůstává ve stálých posádkách pro řízení skryté mobilizace a postupného vyvádění vojsk do výchozího prostoru.

Je třeba přijmout taková opatření, aby velení vojskům při odrazení agrese bylo uskutečňováno z polních (stacionárních — vybudovaných) velitelských stanovišť a vojska včas, plně bojeschopná zaujala plánované prostory. V tomto případě velení může být uskutečněno v duchu uplatňování všech požadavků a vžitých principů velení. Více než v dalším průběhu boje bude typická značná různorodost bojové činnosti. Bude nutné současně velet vojskům vedoucím obranu (popř. odcházejícím z pásma příkrytí), na jiných směrech budou vojska útočit nebo vést střetné boje. Přitom bereme v úvahu i mohutný letecký (popř. jaderný) úder předcházející přechodu k agresí pozemními vojsky a nutnost v tomto období obnovovat bojeschopnost.

Složitější situaci ve velení můžeme očekávat zejména po nenadálém napadení nepřítelem, kdy může být částečně nebo zcela narušeno velení a vojska povedou zejména střetné boje, které jsou právě na velení značně náročné. Velení v této fázi (proti vžitým zásadám) můžeme dočasně decentralizovat. Velitelé a štáby na všech stupních musí projevovat maximální samostatnost a iniciativu. S touto možností je třeba plně počítat již v míru (v období zostřování vojenskopolitické situace) a přijímat taková opatření, aby projev iniciativy a samostatnosti vycházel z hluboké znalosti zámyslu nadřízeného. V praxi to znamená nutnost seznámit určený okruh funkcionářů se zámyslem a úkoly v potřebném rozsahu již v míru a zejména v období zostřování vojenskopolitické situace. V přípravě velitelů, štábů a vojsk musíme dále zaměřovat pozornost na procvičování jednotlivých variant, proti různému uskupení ne-

přítele, v různých variantách rozpoutání války, v podmínkách a situacích vlastních vojsk.

Velký vliv na práci velitelů a štábů v průběhu odrážení agrese bude mít i možnost hluboce a všestranně procvičit již v míru součinnostní otázky, a to při různých cvičeních. Součinnost by měla být zaměřena především na tyto problémy:

- způsoby vyvedení vojsk do pásma přikrytí a výchozího prostoru a jeho všestranné zabezpečení;

- možné způsoby rozpoutání agrese nepřitelem a činnost vojsk v jednotlivých variantách;

- odrážení pozemní a vzdušné agrese nepřitele, možné formy vedení bojové činnosti v pásmu přikrytí a ve výchozím prostoru;

- vytváření úderného uskupení a způsoby přechodu do útočné operace s překonáním státní hranice;

- možné varianty rozvíjení útočné operace a jejich všestranné zabezpečení.

Organizace a neustále udržovaná součinnost bude jedním z hlavních předpokladů úspěchu při odrážení agrese nepřitele a proto ji musíme chápat jako nepřetržitý proces v celém systému velení.

V tomto článku nemohu plně rozebrat otázky všestranného zabezpečení vojsk při odrážení agrese a proto jsem pozornost zaměřil na některé rozhodující druhy zabezpečení a v nich na zásadní a specifické otázky.

Z uveřejněných článků je zřejmá složitost v činnosti velitelů, štábů, politických orgánů i vojsk v praktické činnosti při přijímání a realizaci rozhodnutí pro odrážení agrese nepřitele, jako rozhodujícího úkolu ČSLA v rámci koalice armád — účastníků Varšavské smlouvy.

V člancích jsem si nekladal za cíl rozebrat všechny otázky spojené s činností při odrážení agrese, ale obrátit pozornost na ty zásadní a tím prohloubit především teoretické znalosti této složité problematiky a dát i podněty k širší diskusi na stránkách našeho časopisu.